

Другъ единъ англичанинъ Кемпелсъ направилъ единъ автоматъ, който играелъ шахъ и винаги побеждавалъ. Дълги години той скиталъ съ своето чудо отъ дворецъ на дворецъ и най-после стигналъ въ Москва, гдето царувала Екатерина Велика. Тамъ единъ опитенъ царедворецъ открилъ, че не всичко било въ редъ — че сигурно има нѣкаква измама. Следъ като наблюдавалъ дълго време автомата, той открилъ, че вътрѣ въ статуята има скрито едно джудже, което докарвало въ движение куклата. Оттогава интересътъ къмъ такива изобретения почналъ да намалява, и хората гледали съ недовѣрие на подобни „чудеса“.

Въ старо време изкуственитѣ хора и животни се наричали *андроиди*. Върата у нѣкои, че ще може да се създадатъ по механиченъ начинъ изкуствени същества, почнала да изчезва, докато въ днешно време почватъ нови опити за създаване на *роботи* — хора и животни, които биха могли да замѣстятъ човѣка въ известни механични движения. Тѣзи роботи се докарватъ въ движение чрезъ механизъмъ, зжбчати колелета, колѣнчати оси и електрически машини (мотори). Тѣ могатъ да извършватъ точно опредѣлени движения. Такива хора или животни-машини могатъ да се движатъ, да танцуватъ, да посрѣщатъ гости, да правятъ разни фокуси, съ които размиватъ зрителитѣ, да даватъ цѣли представления и т. н. Тѣ могатъ да пазятъ касата въ нѣкоя банка и, ако наближи крадецъ, почватъ да стрелятъ; могатъ да обаждатъ, колко е часътъ. Въ нѣкои голѣми градове има полицаи-роботи.

Но колкото и да се стремятъ да създадатъ изкуствени работници, които да замѣстятъ живия човѣкъ, все повече се чувствува, че това въ истинската смисълъ на думата е невъзможно. Истинския разуменъ човѣкъ и истинското животно никога нѣма да бждатъ замѣнени съ изкуствени.